

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ «ΠΡΩΤΑΙ»

Ο "ΚΕΡΒΕΡΟΣ"

Του κ. ΧΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΙΑΣΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗ

(ΘΕΑΤΡΟΝ «ΡΙΑΛΤΟ»)

Ένας τίμιος και σύστηρός υπάλληλος αεροδρομικού τελωνείου είναι αυτή την φορά ο κ. Λογοθετίδης, ο οποίος, όπως σε όλους σχεδόν τους ρόλους που υποδύεται, συνδυάζει και τούτη τη φορά εύφύια και αφέλεια, άκρα αισθηματικότητα και ποιηρία. Ο συγκερασμός αυτός, όπως και σε άλλες περιπτώσεις, έτοι και στην κωμωδία του κ. Χρ. Γιαννακοπούλου, φαίνεται αρκετά, για να μη πω πάρα πολύ, άπιθανος, με τον τρόπο μάλιστα τον τόσον απότομο, που έρχεται στην επ.φάνεια πότε το ένα συστατικό του χαρακτήρος του πρωταγωνιστού και πότε το άλλο, το οποίον αποκλείει απολύτως το προηγούμενον, άφου όλα ίσως τα μίγματα, όλοι οι συγκερασμοί είναι θεμιτοί, όχι όμως και ο συγκερασμός εύφύιας και αφέλειας, σαν αυτήν που δείχνει σε όλη του την αισθηματική περιπέτεια, και ιδίως σε ώρισμένες στιγμές ο Κέρβερος. Άλλά οι κωμωδιογράφοι μας, θερινοί και χειμερινοί, μάς έχουν συνηθίσει σ' αυτούς τους συγκερασμούς —τους άπαιτούν οι ανάγκες του «είδους»— σ' αυτές τις πάρα πολύ χτυπητές άπιθαιότητες. Δεν είναι άλλωστε οι μόνες, και σ' άλλες κωμωδίες και στον «Κέρβερο». Στον «Κέρβερο» συμβαίνουν αρκετά περίεργα πράγματα: Υπάρχει ένας μυστικός άστυνόμος, κυριολεκτικώς παντογνώστης, που συγκρατεί τον Κέρβερο από το επαγγελματικό του όλισθημα, στο χείλος ακριβώς του γκρεμού. Υπάρχει ένας σεσημασμένος άπατεών που περιφέρεται με την μεγαλύτερη άνεσι στους δρόμους και στις ρούγες των Άθηνών. Υπάρχει μία γυναίκα που ενώ στην δεύτερη πράξι (πρώτη ούσιαστικά, εκείνη που προηγείται είναι μάλλον πρόλογος, προς πλήρη και τέλειον κατατοπισμόν του θεατού), εμφανίζεται σαν όλες ή περίπου σαν όλες τις γυναίκες του είδους της, έξαφνα μεταβάλλεται σε δαστογιεφσκικής αγνότητος μετανουόσα Μαγδαληνή (τήν μαγική μεταμόρφωσι την προκαλεί με την καλωσύνη του ο Κέρβερος, αλλά και ο πόθος της άμαρτωλής γυναίκας για μία τίμια νοικοκυρμένη ζωή). Υπάρχει, τέλος, ένας λαθρέμπορος, του σχοινιού και του παλουκιού, που φαίνεται άφελέστερος και από τον ίδιο τον Κέρβερο, τις στιγμές που ή δίψα της αγάπης κάμνει τον εύφυέστατο Κέρβερο άφελέστερο και από παιδί. Δεν καμνω λόγο για την «τεχνική» της κωμωδίας. Πρέπει να πάη κανείς τουλάχιστον... ένα αιώνα πίσω για να βρῇ παρόμοια τεχνική, με πρόλογο όπου διαγράφονται (μήπως τυχόν δεν καλοκαταλάβη τα όσα θα ακολουθήσουν ό... μπουνταλάς θεατής), οι «καταστάσεις» και ο χαρακτήρας του ήρωος και με μία εξέλιξη, χωρίς κανένα άπροσδόκητο, χωρίς καμιά μεταστροφή (προσωρινή, φυσικά), καταστάσεως και όπου το «χάπυυ έντ» είναι σαν το νιάου-νιάου στα κερσμίδια. Πάντως υπάρχει το «χάπυυ έντ», γιατί σε ώρισμένα μέρη —έκει ποί βλέπει ο Κέρβερος να σωρ'άζεται το αισθηματικό όνειρό του— ή κωμωδία του κ. Γιαννακοπούλου γίνεται σχεδόν δράμα, παίρνει μία δραματικότητα λίγο, ως το πῶ, μελοδραματική.

Ο κ. Γιαννακόπουλος έχει στο ενεργητικό του πολλές έπιτυχίες. Η νέα κωμωδία του δεν πιστεύω να σημειώση καλλιτεχνική έπιτυχία. Θα σημειώση όμως άσφαλώς έπιτυχία θεατρική, χάρις, θέβαια, και στον κ. Λογοθετίδη και σ' όλον τον θίασο του «Ριάλτο».

ΚΛ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ